

Caspar Mauritius

**Caspari Mauriti, Th. D. P. P. & Past. Mar. Trias Exercitationum
Anticalvinisticarum, De Fato, Unione Personali, Sacramento Coenae, In
Academia Rostochiensi publice habitarum**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn740001124>

Druck Freier Zugang

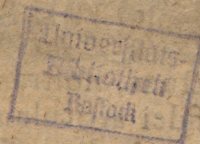
Rh. Med 1653

Maurin's, Casper

CASPARI MAURITII,
Th. D. P. P. & Past. Mar.

TRIAS
EXERCITATIONUM ANTI-
CALVINISTICARUM,
DE
F A T O,
UNIONE PERSONALI,
SACRAMENTO COENÆ.

In Academia Rostochiensī
publicè habitarum.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. LIII.

ge

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS,
AMPLISSIMIS VIRIS,

DN. JOANNI LUTTERMANNO,
DN. JOANNI PETRÆO,
DN. CASPARI VIEREGG,
DN. WOLHARDO STINT,

Inclutæ Reip. Rostochiensis Con-
sulibus meritissimis,

S. P. D.

CASPARUS MAURITIUS, D.

*Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi Viri, Fautores
& resþ. Compadres honoratissimi.*

Satis amplum testimonium ortho-
doxiæ nostræ perhibent Calviniani cum
& primaria eorum scripta & primarii do-
ctores controversiæ nihil restare conten-
dunt præter exiguum in S. Coena pun-
ctum, nostramq; super eo sententiam negant in ullum
fidei articulum impingere. Heidelbergenses in *shrer-
treuherhigen Ermahnung* pag. 54. Paræus Iren. cap XII.
Perkins. Catech. pag. 524. &c. Interim alibi haud eru-
bescunt teterrimis hæreticis nos comparare, idq; non
tantum in pugna & certamine, verum etiam in confes-
sionibus, ubi pugnari non debet, & scriptis Irenicis, in
quibus non tantum nostra sententia tanquam hæretica
rejici-

reijcitur, sed & nos hæretici audimus. Confessio Helvetica manducationem corporalem carnis Christi appellat flagitium & Capernaismum: Palatina dicit evertere articulum de una divina essentia, veritate humanæ naturæ Christi &c. imo nullam non symboli Apostolici articulum labefacere & evertere: Scotica execratur opinionem nostram in Cœna tanquam blasphemiam: Gallica nos rejicit tanquam fanaticos: Belgica rejicit sententiam sibi adversantem tanquam damnanda commenta & veram profanationem: Polonica vocat sarcophagiam corporalem & oruentam creophagiam. Dordraceni irresistibilem gratiam oppugnantes damnant Pelagianismi art. 2. antith. 6. Art. 3 & 4. antith. 8. Vid. art. 5. antithes. 2. Embdenses in Act. Synod. pag. 661. sic scribunt: Sincerè dicimus, illum hominem, qui Christi meritum & efficaciam vel impetrationem remissionis peccatorum & applicationem illius beneficii separat, a nobis pro hæretico haberi, quem nisi inquinari ab eo velimus, summo studio devitare oportet. Adde alia, quæ nobis impingunt crimina Admonitio Neostadiensis, Consensus Orthodoxus & reliqua Calvinistarum scripta universalia, dum hæretici, incantatores Magici, falsatores Testamenti Christi, Idololatræ passim audimus. Vide Cl. Hunnium *διακρίσις* de fund. dissen. Luth. & Calvin. §. 493. seqq. Aut ergo hæc seriò dicunt Calviniani, aut simulate. Si hoc, Deo, qualem fingunt, similes sunt, nec sine fraude & fallaciis, more majorum, rem gerunt. De qua re una omnium tam Orthodoxorum, quam heterodoxorum consentiens querela est. Cœterum probabile non est ullo modo, simulasse Calvinianos, cum tam atrociam in nos scriberent, ipsa nimirum Spiritus Calvinistici vehementia & verborum, quibus utuntur,

):(

aspe-

asperitate rem seridè agi clamantibus. Sincerè dicimus,
inquiunt Embdenses. Hoc ergo si est, & si serio loquuntur
præterquàm quod more suo inconsistentia loquuntur, nec
alterutrum videntur retractaturi aut resorpturi, qua sunt
præsumptione & *αὐθαδεία*, quæritur, qua conscientia fra-
ternitatem nostram tam sollicitè hætenus petierint? Ter-
rere nimirum eos debuissent fulmina Apostolica.
Rom. XVI. 17. *Rogo vos fratres, ut observetis eos, qui dis-
ensiones & offensus præter doctrinam, quam vos didicistis,
faciunt & declinate ab illis.* II. Cor. VI. 14. seqq. *Nolite
jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio justitiæ
cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras?* Gal. V. 9.
Modicum fermenti totam massam fermentat. I. Tim. VI. 3.
*Si quis non acquiescit sanis sermonibus D. N. Jesu Christi, & ei,
quæ secundum pietatem est, doctrina, superbus est, nihil sciens
sed langvens circa quæstiones & verborum pugnas, ex quibus
oriuntur contentiones, blasphemia, contentiones hominum
mente corruptorum, qui privati sunt veritate: abscede ab
huiusmodi hominibus.* Tit. III. 10. *Hæreticum
hominem post unam atq; alteram correptionem devota
sciens, quod subversus huiusmodi, & delinquit, cum sit
proprio iudicio condemnatus.* II. Joh. 10. 11. *Si quis venit ad
vos & hanc doctrinam non adfert, nolite recipere eum in do-
mum: nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communi-
cat operibus illius malignis.* Hæc fulmina hætenus reveriti
sumus, Lutherani qui audimus, hæc obstitere, quo mi-
nus in expetitam fervidissimè fraternitatem consentire
potuerimus. Neque enim nos illi sumus, qui vel divi-
næ vocis maiestatem suq; deq; habere, & temporali-
bus commodis postputare didicerimus vel gravissimos
errores adversariorum palliare, extenuare aut elevare
audeamus. Qui enim gloriam sanctissimi Numinis
scopum

scopum omnium rerum & actionum esse novimus, ferre
 non possumus injurias SANCTO, MISERICOR-
 DI, VERACI, JUSTO & SAPIENTI Deo
 illatas, adeoq; quisquis in Dei Sanctitatem, misericor-
 diam, veracitatem & justitiam contumeliosus est, frater
 esse Lutheranorum nequit. Porro, quisquis negaverit
 Liberum arbitrium, Catholicus non est, inquit Autor
 ἑμπνευστικῶν. Tum quisquis in hac tanta Evangelii luce
 ea defendit, quibus religionis Christianæ subvertun-
 tur fundamenta, ei cum omni detestatione anathema
 dicimus. Aliquos divina potestate ad malum prædesti-
 natos esse non tantum credimus, sed si quis sit, qui tan-
 tum malum credere velit, ei cum omni detestatione,
 anathema dicimus, definiente Concilio Arausicano
 Can. XXV. Si quis non confitetur carnem Domini
 esse vivificam, propterea quod propria facta est verbi,
 quod omnia vivificat, anathema sit. Quisquis negat,
 una adoratione venerandum Immanuelem, unamq; ei
 glorificationem dependendam, juxta quod verbum caro
 factum est, anathema sit, definiente Concilio Ephesino
 Anath. VIII. XI. Deniq; quisquis dicit, in Cœna
 tanto intervallo abesse corpus Domini à pane benedi-
 cto, quanto summum Cœlum abest ab hac terra, hunc
 ut obloquentem Christo & viam hæreticis ad oppu-
 gnanda quævis misteria sternentem ferre non possumus.
 De Cœna Domini docemus, quod corpus & sanguis
 Christi verè adsint & distribuantur vescentibus in Cœ-
 na Domini, & improbamus secus docentes, Aug. Conf.
 Art. X. *Non est figura panis & vinum corporis & sanguinis*
Christi, ABSIT ENIM HOC! sed est ipsum corpus
Domini Descriptum. Damasc. lib. IV. de O. F. Cap. 8.
 36 Dicunt

Dicunt quidem adversarii, fide manducari in Coena corpus Domini, at hoc parum consentaneè hypothesebus suis dicunt. Dum enim contendunt idiomatum divinorum, & sic consequenter adorabilitatis nullam esse communicationem humanitati Christi factam, necessario proximum est, ut dicant, neq; in hominem Christum credi, nec fide ejus corpus manducari posse. Hæc quam sint atrocia & jugulum Christianismi petentia, nemo non videt. Sed hæc pluribus in Triade Exercitationum Anti-Calvinisticarum persecuti sumus. Quas ego Amplissimis Vestris Dominationibus inscribere non dubitavi, non quod dignas hoc honore centerem, sed quod absq; ingrati animi nota aliter fieri nec posse nec debere statuerem. Accipite ergo hæc, quæ offero, ea humanitate, qua me soletis & me meosq; amore favore atq; patrocinio vestro, quod facitis, prosequi pergite. Deus bonitate optimus, potentia Maximus custos Rerumpublicarum potentissimus Civitatem vestram periculis & angustiis, quibuscum cōflictatur, clementer eripiat, atq; in solidæ felicitatis gradum reponat, vosq; adeo, Viri optimi, omnes & singulos, salvos valentes, florentes cōservet publico bono Dab. Rostochii Kal. Octobr. Anno M. DC. LIII,

AD.

ADDENDA ad Exercitationem de Pato
Calvinistico, & corrigenda.

§. 1. Lin. 10. sub fin. add. *& ab efficacia voluntatis divina pendeat non solum actio qualibet creaturae, sed etiam motus eius.*

Ad §. 2. Maccov. in L. C. part. 2. disp. 12. *Consequenter voluntarias ait non agere nisi motas à Deo, & quod illae modo operantur, habere ex Deo, qui eas sic & illo modo, prout sibi libitum est, movet.* Et hic de consensu Dominicanorum (Thomistarum) valdè gloriatur Calviniani. Vide, Amel. Bellarm. Everv. Tom. IV. pag. 25. & 31. Vide etiam Cath. Orth. Riveti Tract. IV. quæst. 4. & 6. Sed in primis adeatur CL. Dn. D. Hulsemannus diat. de auxil. Grat. pag. 306. seqq. ubi pluribus docet, Calvinianos & Thomistas convenire quoad influxum Dei determinantem & moventem voluntates humanas.

Summa: Fatum Calvinisticum est, quo Deus absoluta omnesq; causas earumq; intuitum antegressa voluntate omnia tam bona quam mala, eademq; culpæ pariter & poenæ ab æterno prædefiniivit, & decrevit antecederet determinare actiones omnes Angelorum & hominum, omnesq; eventus, adeo ut ex vi decreti huius prædefinentis & prædeterminantis necessario & inevitabiliter fiat, quicquid sit, sive id bonum sit sive malum, sive sit malum poenæ, sive sit malum culpæ, & ex eventu sit iudicandum de voluntate Dei.

Ad §. 3. lin. 32. ad illa verba, *qui decrevit*, addatur, *quanquam & id verum est, quod infinita prædictus sit scientia, qua omnia decreta complectitur, omniaq; præscit, quæ vult, quæq; ex libera sua voluntate determinatè sunt producenda.* Confer Hulf. Brev. Extens. cap. IV. suppl. th. IX.

Ad

Ad §. 4. lin. 45. ad verbum *conditionata*, addatur: *sic dicta non respectu modi cognoscendi divini, sed respectu objecti, hoc est, non quod sub conditione cognoscat Deus (futura enim cum conditione pariter ut absolute futura absolute cognoscit) sed quod scientia versetur circa futura cum conditione.*

Ad §. 5. lin. 2. post verbum *probant*; addatur: *tum aliorum Jesuitarum scientiam mediam statuentium supponentem conditionem nunquam implendam, nunquam à Deo volitam v. g. si Judam hoc modo loco & tempore vocassem, potuisset moveri & parere &c. tum imprimis*

Lin. 15. seq. sic emendentur: *decurrit, absolute elegit, si inquam, Deus, cum praevidisset Adamum labi posse & non posse absolute elegit Ada lapsum, ejusq. circumstantias & occasiones &c. utiq. habent, quod volunt, Dominicani & Calviniani.*

§. 23. lin. 102. pro *malitiosa lege nativa*,

§. 38. lin. 2. lege: *Si in Deo ponatur voluntas non alia, quam absoluta & talis, cujus nulla detur causa impulsiva, utiq. &c*

§. 50. lin. 43. lege: *ubi nullus sit virtutibus locus.*

§. 54. lin. penult. lege: *una velut litura.*

§. 55. lin. 2. lege: *quibus ille probare vult, prope turbare.*
lin. 8. lege: *proprie loquendo, pro minime loquendo.*

§. 58. lege 59.

§. 59. lin. 19. pro *major*, lege *majus*.

lin. 167. sub finem adde: *Malè.*

§. 60. lin. 42. pro *coram*, lege: *eorum.*

Hæc nunc sufficiant.

scopum omnium rerum & actionum e
 non possumus injurias SANCTO
 DI, VERACI, JUSTO & SA
 illas, adeoq; quisquis in Dei Sancti
 diam, veracitatem & justitiam contum
 esse Lutheranorum nequit. Porro, q
 Liberum arbitrium, Catholicus non
 ὑπομνηστικῶν. Tum quisquis in hac tan
 ea defendit, quibus religionis Chri
 tur fundamenta, ei cum omni detest
 dicimus. Aliquos divina potestate ad
 natos esse non tantum credimus, sed si
 tum malum credere velit, ei cum or
 anathema dicimus, definiente Con
 Can. XXV. Si quis non confitetur
 esse vivificam, propterea quod prop
 quod omnia vivificat, anathema sit.
 una adoratione venerandum Imman
 glorificationem dependendam, juxta
 factum est, anathema sit, definiente C
 Anath. VIII. XI. Deniq; quisqu
 tanto intervallo abesse corpus Domi
 cto, quanto summum Coelum abest
 ut obloquentem Christo & viam h
 gnanda quævis misteria sternentem fe
 De Coena Domini docemus, quod
 Christi verè adsint & distribuuntur ve
 na Domini, & improbamus secus doc
 Art. X. *Non est figura panis & vinum*
Christi, ABSIT ENIM HOC!
Domini Descriptum. Damasc. lib. IV.

);(

the scale towards document

, ferre
 COR-
 Deo
 ricor-
 frater
 averit
 Autor
 i luce
 ertun-
 thema
 desti-
 i tan-
 ione,
 ficanq
 omni
 verbi,
 negat,
 mq; ei
 n caro
 nesino
 Coena
 enedi-
 , hunc
 oppus
 umus.
 ingvis
 n Coe-
 Conf.
 ngvinis
 corpus
 ap. 8;
 dicunt